

पराकः

परस्वरां विस्मयवन्ति लक्ष्मी-
मालोकयाश्चकुरिवादरेण ॥”

इति भट्टिः । २ । ५ ॥

परसौपदं, लौ, (परसौ परार्थं परबोधकं पदम् ।)
दृष्टलकाराणां प्रत्येकं पूर्ववन्विभक्तयः । यथा,
“लडादिषु पूर्व नव परसौपदं परे नव आत्मने-
पदं परिभाष्यन्ते । इति संक्षिप्तसारयाकरणम् ॥
(ताच्च प्राणिनिमते । तिप् तस् भि । सिप्
यस् य । मिप् वस् मस्) । वोपदेवेनास्य
पर्वज्ञा कृता । यथा । “नवशः नमे चितोऽन्य-
द्विहारां ये ।” इति सुम्भबोधयाकरणम् ॥

परस्वधः, पुं, (परस्वध + निपातनात् सत्वम् ।)
परस्वधः । कुठारः । इत्यमरटौकायां राय-
सुजटः ॥

परा, य, विमोचः । प्राधान्यम् । प्रातिलोभ्यम् ।
धर्षणम् । अभिसुखम् । शृङ्गार्यम् । विक्रमः ।
गतिः । वधः । इति मेदिनी ॥ * उपसर्ग-
विशेषः । अस्वार्थः । भङ्गः । अनादरः । प्रत्या-
दृष्टिः । न्यग्भावः । इति सुम्भबोधटौकायां
दुर्गादायः ॥

परा, स्त्री, (पृ + अच् + ततः टाप् ।) बन्धा-
कर्कोटकी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अंस्थाः गुणा
यथा,—

“बन्धाकर्कोटकी लघु कपयुद्धव्रजशोधिनी ।
सर्पदंष्ट्रहरी तीक्ष्णा विसर्पविषहारिणी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
नाभिरूपमूलाधारात् प्रथमोदितनादस्वरूप-
वर्णः । यथा,—

“मूलाधारात् प्रथममुदितो यस्तु भावः पराख्यः ॥”
इत्यलङ्कारकौस्तुभे प्रथमकिरणः ॥

(पूरयति सागरं भक्तमनोरथसेति युतपत्न्या
गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । १०६ ।

“परानन्दा प्रकटार्था प्रतिष्ठा पालनी परा ॥”
गायत्री । यथा, देवीभागवते । १२ । ६ । ६० ।

“प्राञ्चती परमोदारा परब्रह्मात्मिका परा ॥”

पराकः, पुं, (परं अत्यन्तं अकं दुःखं उपवासादि-
जन्मशरीरिकादिलेशो यच्च यस्माद्वा ।) व्रत-
विशेषः । खड्गः । इति मेदिनी ॥ खुदः ।
रोगविशेषः । जन्मुविशेषः । इति विश्वः ॥ *
पराकव्रतमाह मनुः । ११ । २१५ ।

“यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम् ।

पराकी नाम लक्ष्म्यर्थं सर्वपापपानोदनः ॥”
पराके पञ्च घेनवः पराकस्य प्राजापत्यपञ्चक-
तुल्यत्वात् । यथा अङ्गिराः ।

“बड्भिर्बर्धैः लक्ष्म्यशरीरं ब्रह्महा तु विमुध्यति ।
मासि मासि पराकेन चिभिर्बर्धैर्बोधति ॥”

अत्र बड्भिर्बर्धैः साशीतिशतप्राजापत्यानि
पूर्वसुक्तानि तया प्रतिमास्यैकैकपराकेन वर्षे
द्वादश पराकाः वर्षत्रये षट्त्रिंशत् पराकाः ।

ततश्च षट्त्रिंशत् पराकाशीलुत्तरप्राजापत्य-
शतयोः प्रत्येकं ब्रह्मवधपापघ्नयैककार्यकरत्वात्
मुल्यत्वं षट्त्रिंशतश्च पञ्चगुणमशीलुत्तरशतं

भवतीति । अतः प्राजापत्यपञ्चकतुल्यः पराकः ।
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ * ॥

“द्वादशाहोपवासेन पराकः सर्वपापहा ॥”

इति गण्डपुराणे प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥

पराक्, [च] चि, परा अचतीति । (परा + अच् +
किप् ।) प्रतिलोमगमनाश्रयः ॥

पराक्पुष्पी, स्त्री, (पराक् पुष्पं यस्याः ।) अपा-
मार्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अपामार्गशब्दे-
ऽस्या विवृतिरुक्ता ॥

पराक्रमः, पुं, पराक्रम्यतेनेन । (क्रम + “हलच्” ।)
३ । ३ । १२१ । इति चम् । “नोदात्तोप-
देशस्य ।” ७ । ३ । ३४ । इति न वृद्धिः ।)

तत्पर्यायः । द्रविणम् २ तरः ३ सहः ४ बलम् ५
शौर्यम् ६ स्थाम् ७ शुक्रम् ८ शक्तिः ९ प्राणः १० ।

इत्यमरः । २ । ८ । १०२ ॥ महः ११ शूद्रम् १२
सामर्थ्यम् १३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,

मार्कण्डेये देवीमाहात्म्ये । ६२ । १३ ।
“पराक्रमश्च युद्धे जायते निर्भयः पुमान् ॥”)

विक्रमः ॥ (यथा, मार्कण्डेये । २० । २५ ।
“यस्य मित्रगुणान् मित्राण्यमित्राश्च पराक्रमम् ।
कथयन्ति सदा सत्सु पुत्रवांस्तेन वै पिता ॥”)

उद्योगः । इति मेदिनी ॥ निष्क्रान्तिः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (विष्णुः । यथा, महा-

भारते । १३ । १४६ । ४४ ।
“अथैवमं जगतः सेतुः सत्वधर्मः पराक्रमः ॥”)

परागः, पुं, (परागच्छतीति । गम + अन्त्यभ्यो-
पीति डः ।) पुष्पधूलिः । तत्पर्यायः । सुमनो-
रणः २ कौसुमरेणुः ३ । इत्यमरः । २ । ४१९७ ॥

पुष्परेणुः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
आर्यासप्तशती । ५०६ ॥ [गेह ।

“लिप्तं न सुखं नाङ्गं न पञ्चती न चरणाः परा-
असृश्रुतेन लब्ध्या विदग्धमधुपेन मधुपीतम् ॥”)

धूलिः ॥ (यथा, रघुः । ४ । ३० ।
“प्रतापोऽयं ततः शब्दः परागस्तदनन्तरम् ।
ययौ पञ्चाद्रघादीति चतुस्त्वैव सा चन्द्रः ॥”)

अनीयद्रथम् ॥ गिरिप्रभेदः ॥ विख्यातिः ॥
उपरागः ॥ चन्दनम् । इति मेदिनी ॥ खच्छन्द-
गमनम् । इति शब्दरत्नावली ॥

पराङ्गदः, पुं, (परं अङ्गं काशीन्यतौ शिवत्वं
ददातीति । दा + कः ।) शिवः । इति शब्द-
माला ॥

पराङ्गवः, पुं, (पराङ्गं जलदृष्ट्या प्रचुरशरीरं
वाति प्राप्नोतीति । वा + कः ।) समुद्रः । इति
त्रिकाङ्गशेषः ॥

पराङ्मुखः, चि, (पराक् प्रतिलोमगमि सुखं
यस्य ।) विमुखः । तत्पर्यायः । पराचीनः २ ।
इत्यमरः । ३ । १ । ३३ ॥ (यथा, मनुः । १० ।

११६ ।
“खधर्मो विजयस्तस्य नाहवे स्यात् पराङ्मुखः ॥
तन्नोक्तमन्त्रविशेषे, पुं । यथा, तन्त्रसारे ।
“कामबोजं सुखे माया शिरस्यकुशमेव च ।
असौ पराङ्मुखः प्रोक्तो मध्ये तु बिन्दुलाङ्घितः ॥”)

पराङ्गवः, पुं, (पराङ्गं जलदृष्ट्या प्रचुरशरीरं
वाति प्राप्नोतीति । वा + कः ।) समुद्रः । इति
त्रिकाङ्गशेषः ॥

पराङ्मुखः, चि, (पराक् प्रतिलोमगमि सुखं
यस्य ।) विमुखः । तत्पर्यायः । पराचीनः २ ।
इत्यमरः । ३ । १ । ३३ ॥ (यथा, मनुः । १० ।

११६ ।
“खधर्मो विजयस्तस्य नाहवे स्यात् पराङ्मुखः ॥
तन्नोक्तमन्त्रविशेषे, पुं । यथा, तन्त्रसारे ।
“कामबोजं सुखे माया शिरस्यकुशमेव च ।
असौ पराङ्मुखः प्रोक्तो मध्ये तु बिन्दुलाङ्घितः ॥”)

पराङ्गवः, पुं, (पराङ्गं जलदृष्ट्या प्रचुरशरीरं
वाति प्राप्नोतीति । वा + कः ।) समुद्रः । इति
त्रिकाङ्गशेषः ॥

पराङ्मुखः, चि, (पराक् प्रतिलोमगमि सुखं
यस्य ।) विमुखः । तत्पर्यायः । पराचीनः २ ।
इत्यमरः । ३ । १ । ३३ ॥ (यथा, मनुः । १० ।

परान्नं

पराचितः, चि, (परेण व्याचितः पालितः ।)
परपुष्टः । परद्वारा प्रतिपालितः । तत्पर्यायः ।
परिस्कन्दः २ परजातः ३ परैधितः ४ । इत्य-

मरः । २ । १०१८ ॥ परिस्कन्दः ५ । इति भरतः ॥
पराचीनः, चि, (पराचति अन्भिसुखीभवतीति ।

अशु + “कृत्विग्दृक्” । ३ । २ । ५६ । इति
क्रिन् ततः स्वार्थे “विभाषाश्चेरिक्” स्त्रियाम् ।)

५ । ४ । ८ । इति खः ।) पराङ्मुखः । इत्य-

मरः । ३ । १ । ३३ ॥ (यथा, भागवते । ३ । ३२ । २८ ।
“ज्ञानमेकं पराचीनैरिन्द्रियैर्ब्रह्म निर्गुणम् ।
अवभात्यर्थरूपेण भान्या शब्दादिधर्मिणा ॥”)

पराजयः, पुं, (परा + जि + अप् ।) रणे भङ्गः ।
इत्यमरः । २ । ८ । १११ ॥ (अत्र रण इत्युप-

लक्ष्यं वस्तुतस्तु विद्यावादादावपीतिबोद्धव्यम् ।)
तत्पर्यायः । भङ्गः २ हारी ३ हारिः ४ परा-

भवः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मनुः ।
७ । १६६ ।

“अनिर्घो विजयो यस्मादृष्टते युध्मानयोः ।
पराजयश्च संग्रामे तस्माद्युद्धं विवर्जयेत् ॥”)

पराजितः, चि, (परा + जि + कर्मणि क्तः ।)
हतपराजयः । हारितः । तत्पर्यायः । परा-

भूतः २ विजितः ३ निर्जितः ४ जितः ५ । इति
शब्दरत्नावली ॥ “इदं वाचमिदमवाचमेवं सति

पराजितो भवतीति इमानि खलु पदानि भिद्यन्-
वादमार्गज्ञानार्थमधिगम्यानि भवन्ति ।” इति

चरके विमानस्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥
पराङ्गः, पुं, (परान् अन्तर्गच्छतीति । अङ्गु व्याप्तौ +
अप् ।) तैलनयनः । फेनः । कुरिकादलम् । इति

शब्दरत्नावली ॥
परातुपरः, पुं, परात् अन्तर्गच्छति परः अन्तः । स च

श्रीहृष्यः । यथा,—
“देवाः कालस्य कालोऽहं विधातुर्विधरेव च ।
संहारकर्तुः संहर्ता पातुः पाता परातुपरः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीहृष्योपनिषत् ६ अध्यायः ॥
परातुप्रियः, पुं, (परादपि प्रियः ।) हृद्यविशेषः ।

इति शब्दचन्द्रिका । उलु इति भाषा ॥
परादनः, पुं, (परसुल्लभं अदनं यस्य यदुवा

परान् शत्रून् अति भक्षयति नाशयतीत्यर्थः
आदयति विजापयति स्वारोहिणं संयामे इति

वा अद लुङ् । लिप् ल्युवां ।) पारशीघोटकः ।
इति त्रिकाङ्गशेषः ॥

पराधीनः, चि, (परस्य परेषां वा अधीनः ।)
परवशः । तत्पर्यायः । परतन्त्रः २ परवान् ३

नाथवान् । इत्यमरः । ३ । १ । १६ ॥ तस्य
जीवन्तत्वं यथा,—

“स्वाधीनवृत्तः साफल्यं न पराधीनवृत्तता ।
ये पराधीनकर्मिणो जीवन्तोऽपि च ते नृताः ॥”

इति गण्डपुराणे ११३ अध्यायः ॥
परानसा, स्त्री, चिकित्सा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

परात्रं, स्त्री, (परस्य अन्नम् ।) अन्त्यसामिकभक्त-
पिष्टकादि । परकर्तृकशस्यपाकजद्रव्यमात्रम् ।

परपुष्टात्रम् । तस्य त्वाच्यत्वं यथा,—